agga temma nou olli ni kindlaste woetud, et ei misgi wisil ei sündind sundida sedda mahha jätta, waid temma piddas ka siis sedda nou kinni, kui sai Turgi rahwa sure peälikko ja kohtomoistia ette widud. — Ka selle sure suggo Üllema südda läks selle nore mehhe ausa ja jummalakartlikko mele pärrast wägga halledaks, ja lubbas temmale kõrge ammeti ja suurt warra anda, kui ta peaks Turgi usso sisse jäma. — Noor mees tännas keigest süddamest selle heldusse eest ja ütles: „kuida woib keik mailma warra ja au mind iggawesse nuhtlusse eest hoida?“ Kui sedda sai wastand, ütles kohtomoistia: siis pead sa surrema! „Jah,“ wastas noor mees, „sedda armo minna üksnes sowin ja pallun teie käest!“ — Nüüd ennam ep olnud temma peäle armo-heitmist, kohtomoistia andis käsko tedda kohto-paika wia, ja kui tedda senna widi, tulli Turgi Keiser temma wasto ja lasklis temmale weel kõrgema ammeti pakkuda, kui jo enne temmale olli pakkutud, agga temma sest ei holind, waid olli temma kül üks kord Kristust ärrasalgand, teist korda temma sedda ennam ei wõtnud tehha, waid tunnistas kui õige risti-innimenne Jesust Kristust awwalikkult innimeste ees, ja wõttis rahholisse waimoga, silmad taewa pole pöördud, surma-hobi wasto. —

„Kes mind tunnistab innimeste ees, tedda tahhan ka minna tunnistada omma Issa ees kes taewas on; agga kes ial mind ärrasalgab innimeste ees, sedda minna ka tahhan ärrasalgada omma taewase Issa ees!“ — Matt. 10, 32 ja 33.

Kurjast südddamest touswad keik kurjad himmud ja ihhaldamised.

Innimeste wiis on, kui nemmad patto ja kurja tewad, et nemmad ennamiste isseennast wabbandawad ja omma sü teiste innimeste peäle lükkawad, agga unnustawad mis pühha kirri meile ütleb: „hea innimenne sadab head ette sest hea südddame warrandussest; ja kurri innimenne aiab kurja wälja sest kurjast warrandusssest!“ Nenda olli üks mees, kes keige innimestega, kellega temmale teggemist olli, tüllis ja ridus ellas, sepärrast temma ütles isseennese wasto: minna tahhan ükslasse kohta miina ellama, kül siis saab mulle rahho olla!“ — Sedda räkides, wõttis temma nou kätte, sedda ka tehha. — Juhtus siis, kui ennesel kausi sisse olli wet windand, et kruus, kui olli täidetud, ümber kukkus ja keik wessi mahha jookis; temma täitis sedda kausi teist korda, panni